

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravištvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Duh orijentalnega vprašanja.

(Konec.)

Sedem let je izza dogovora Berolinskega počivalo „orijentalno vprašanje“. Turčijo so tačas obhajale nove težave. A čutila jih je ob Nilu in to ni orijentalno vprašanje. Anglija je z bombardementi segala v turško področje, zborovala je v tem konferenca v Carigradu, a gospoda pooblaščenici velemočij so konečno uvideli, da to ni orijentalno vprašanje in pustili so, da se je bombardovalo na Turčijo. Vsa severna Afrika je bila v ognji, a velemoči so se menda le smijale angleškemu vojevanju, ki je v tem ognji bilo jako smešno. Toda v resne gube je svoj obraz spravljala „Evropa“, če se je količkaj posvetilo na balkanskem poluotoku. Krivošije, Makedonija, Albanci, bolgarski in srbski ministri, — vsak dih in vsaka sapica od tod se je devala pod natančno diagnozo, pod lupo „Evrope“. Ker tu bi bil lahko začetek novega orijentalnega vprašanja, začetek, ki mora biti oče jasno določene konca.

Prav resen začetek pa je učinil 18. dne sept. letos bolgarski narod s svojim knezom, ko je proglasil svoje zjedinenje, jednoto kneževine bolgarske ter Vzhodnje Rumelije. „Evropa“ je bila po konci, ker počilo je z nova orijentalno vprašanje na Balkanu, in ta pot tako, da je bilo treba vse misli zbrati za posledice. Da še sedaj neso zbrane, v tretjem meseci gibanja, to je znano, a verjetno ni, da bi po vseh dogodkih in jasnih prikaznih ne bile jasne osnove in meje za „evropsko“ stališče. „Evropa“ je po večem lahko mirna, ker po večem je uverjena, da tendencijam njene balkanske politike ne nasprotuje zjedinenje bolgarskega naroda. Če bo treba še kaj več garancije zato, lahko jo bode dobili.

To najboljše vé Anglija. Kako bi sicer njen minister-predsednik, ki je z D' Israelijem vred bil poglaviti kovač Berolinskega dogovora, kakó bi on drugače mogel zagovarjati „prelom“ tega istega dogovora tako dosledno od prvega začetka do zadnje ure, ko se je zavoljo tega razbilo vse pogovarjanje „Evrope“ v Carigradu? Še več. Saj je v času, ko je navstal preobrat Plovdivski, narodni vojski vzhod-

norumeljski stal na čelu anglešk rojak, saj je ves čas knezu Aleksandru aktiven svetovalec na strani stal jedini izmed vnanjih pooblaščenec, angleški poslanik v Sofiji, Lescelles — saj je sedaj dovolj razodeto, da je že davno napeto bolgarsko gibanje vzprožila baš Anglija. Ali pa bi ona tako eksperimentovala, samo da bi s tem celo skrb Rusije odvrnila od afganske meje, a ne marveč zato, da udari rusko politiko na Balkanu, uverivši se, da so okolnosti jako ugodne? Nobene dvojbe ni, da se dogovor Berolinski prelomil — v duhu dogovora Berolinskega, v okolnostih, ki „prelom“ opravičujejo pred duhom orijentalnega vprašanja. Nobena država ni dosedaj očitno tako dobro zastopala tendencije v politiki „Evrope“ glede na Balkan, kakor angleška. Tudi ta čas se iz njenega vedenja dá sklepati, da „Evropa“ nima nobenega uzroka zavirati započeto bolgarsko delo, ako hoče še nadalje zvesta biti tradicijam svoje balkanske politike, misli voditeljici Berolinskega dogovora. Ako v prvem trenutku preseneti trditev, da se je Berolinski dogovor prelomil v duhu Berolinskega dogovora, zategadelj trditev ni nič manj osnovana. Prvič je znano, da se je vlada bolgarske kneževine zadnji čas popolnem odtegnila iz obližja Rusije. Drugič je znano, da je zadnji preobrat najhujšega odporika našel v oficijalni Rusiji. Vse to bili so znaki, da se Bolgarska neče ozirati na globoko in široko osnovane načrte Rusije osvoboditeljice, marveč da hoče tirati svojo posebno politiko. Zato preobrat Rusiji ni dobrodošel, a baš za to pa je vrlo dobrodošel „Evropi“, osobito Angliji. Stvar pa je bila tem ugodniša za bolgarsko teženje, čim širši je vsled zadnjih dogodkov samih postajal razdor mej oficijalno Rusijo in oficijalno Bolgarsko. Kajti v tem je videla „Evropa“ napredek v pogojih svojega napredovanja na Balkanu. Kakor je Srbija bila pretrgala vse svoje vezi z Rusijo, tako ie sedaj pokazala bolgarska kneževina, da hoče Srbijo posnemati. To pa zasluži podporo „Evrope“ in podpirano je bolgarsko zjedinenje, ker je „fait accompli“ proti volji Rusije in ker so se vsled njega okolnosti tako razvile, da utegnejo biti mogočen jez proti ruskemu natisu na Carigrad. Zadnji faktorji v tem razvoji bile so zmage bolgarske, s katerimi se narod ni samo oslavlil nego tudi „Evropi“ dodal ne-

koliko uverila o tem, da more trdno stati in braniti se ob svoji moči. Anglija je zategadelj za zvezo kneževine in Vzhodne Rumelije, ker je ta zveza mnogo več vredna za „Evropo“, kakor „status quo“ po dogovoru Berolinskem; zavoljo tega namreč, ker se brez skrbi zničuje evropska Turčija, ako se ob jednom s tem zničuje upliv ruski na Balkanu, bodočnost silnega konkurenta „Evropi“. In ker je misliti, da „Evropa“ še vedno stoji na „evropskem“ stališču, zato se nam Anglija ne vidi osamela. In v resnici smo videli na konferenci v Carigradu skoro le Anglijo in Rusijo, ostale države so bile v pasivni asistenciji, kakor bi hotele reči, da jim je „status quo“ drag, bodi že tak ali tak; samo Anglija in Rusija imata povod in uzrok, da se potezata vsaka za svoj „status quo“. Ako še pripomnimo, da se sam „knez severne in južne Bolgarske“ proglašja zavisnega od Turčije, potem res ne vemo, zakaj bi se „Evropa“ hotela upirati novemu „fait accompli“ na Balkanu. Saj je dogovor Berolinski le mrtva črka v kodeksu „evropske“ politike na Balkanu, duh njegov, duh orijentalnega vprašanja pa bi na Balkanu deloval tudi z zjedinjeno Bolgarsko. Tako vsaj upa „Evropa“, ker duh njen je protirusk, protislovansk.

Deželni zbor kranjski.

(II. seja dne 2. decembra 1885.)

(Konec.)

Poslanec Murnik poroča v imenu finančnega odseka o računskih sklepih kranjskih dobrotelnih zakladov za l. 1884. Bolnišnični zaklad imel je skupnih dohodkov: 94.025 gld. 30 kr., premoženja čistega pa 163.654 gld. 75 kr., blaznični zaklad imel je dohodkov: 46.476 gld. 80½ kr., čistega premoženja pa 121.961 gld. 56½ kr., porodniški zaklad imel je 6.257 gl. 42 kr. doh. ter kaže imovine 11.004 gld. 69½ kr. in se je pomanjšalo premoženje v primeri s 1883 l. za 337 gld. 4 kr. Najdeniški zaklad imel je 11.963 gld. 10½ kr. dohodkov, dolgov pa ima ta zaklad 22.882 gld. 95½ kr. tako, da so se dolгови vsled poravnave nekaterih dolžnih oskrbnih stroškov zmanjšali za 6.813 gold. 95 kr. Vsi računski sklepi odobre se brez razgovora.

Poslanec dr. Vošnjak poroča v imenu finančnega odseka o petletnici zadevajoči drugega slugo

LISTEK.

Pismo iz Kranja.

Zimska zêzona je jako živahna. Komaj smo se znebili cirkusa, katerega vodja je „einem kunstliebenden p. t. publikum“ po velikih plakatih naznanjal, da njegova iz 4 mož obstoječa godba ne bode o poludne strašila po mestu, za kar so mu bila naša ušesa jako hvaležna, in da se bo kljub temu vršila zvečer sijajna predstava, že se priklati po Tržiški cesti doli kak drug umetnik take baže s svojim tingel- tangelnom. Celo neka nemška gledališčna družba biva že dober mesec v našem slovenskem mestecu, ter daje po štiri predstave na teden, dokaz, da je vendar občinstvo podpira. O tem nemškem gledišči pisal Vam bodem, gospod urednik, morebiti v kratkem nekaj več. Ne morete si tedaj misliti, gospod urednik! kako sem osupnil, dobivši pred kacími 10 dnevi povabilo k neki drugi nemški predstavi, katero je priredil komité kadilnega kluba ali kakor so ti gospodje ponosno imenujejo „komite des Rauchklubs“. Dve nemški predstavi v jeden in isti dan v Kranjskem mestu, to je bilo preveč za

moj sicer zdrav želodec! — Iz tega programa razvidim, da se bo igrala in predstavljalo meni doslej neznana igra nepoznatega pisatelja:

„Ema Kerčmar
oder

Der kampf um die braut

Schauspiel in 4 akten mit zweimal gewechseltent toaletten nebst raub, mord und todtschlag.“

Kaj ne gospod urednik, človek se komaj odahne, prebravši ta veliko naznanjajoč napis. In še to, čisti dohodek tega zabavnega večera naj bi bil namenjen bolniškemu oddelku tukajšnje požarne brambe, tako sem vsaj posnel iz tega programa. Pa borni ta komité delal je račun brez krčmarju, kajti ko je požarna bramba zvedela, kaj „kadilci“ nameravajo, resignirala je že pred predstavo na ta čisti dohodek, dobro vedoč, da ga prav nič ne bo. In tako so tedaj gospodje kadilci pošteno pogoreli. Kljub tej odpovedbi pa se je vendar rečena igra vršila dne 22. novembra t. l. In sedaj me bodele gotovo pobarali za vsebino te igre! Boj za nevesto, krvav boj s britko sablo ali celo s samokresom! Ali Vam že ne pove dovolj napis igre sam. Glavni junak tej igri bil je nek baron Pumpenhorst, trdovratnega in zaljubljenega srca pa brez denarja. Iz

nesrečne ljubezni do krčmarjeve hčere ustrelil se je s svojim samokresom. Ko je prej še použil dve krvavi klobasi. Ko je nočni čuvaj, pa brez helebarde in sable, klical 12. uro, končal je junak prečudnega značaja svoje nadepolno življenje. Le to naj Vam povem, da bi se morala ta igra, v kateri nastopajo pa tudi slovenski govoreče osebe, predstavljati na kakem večjem gledišči, morebiti v Ljubljanskem; gotovo bi gospod pisatelj ali lepšo rečeno „avtor“ ž njo napravil večji efekt. Morebiti veste, gospod urednik, Vi za kakega mecena, ki bi hotel to igro spraviti v tisk; gospod pisatelj sigurno ne bode zahteval prevelike nagrade.

Skromen pa je res gospod pisatelj te slavne igre, kajti niti dovolil ni, da bi se njegovo ime tiskalo na programu. Jaz sem se moral mnogo truditi, da sem poizvedel njegovo ime. Svoje dni uredoval je „Ljudski Glas“, bil je cela desna roka izbornega urednika en chef, in gotovo se še dobro spominjate, s kakim hrepenenjem smo čitali podlistke, katere je spisal Oskar Suhadobnik. To Vam je bila tečna hrana, prava dušna paša za nas. In ta mož, kateri je drugače praktikant, spravi se je, ko je obesil „Ljudski Glas“ na kol, na dramatično polje in baš sedaj imeli smo priliko občudovati prvi

na Ljubljanski realci. Ker sedaj drugega sluge ni, se obravnava o tej zadevi odloži.

Poslanec Luckmann poroča v imenu finančnega odseka o računskem sklepu zaklada prisilne delavnice za l. 1884. Poročevalec omenja, da je vodstvo zaklada sedaj jako izvrstno urejeno, kajti kaže se preostanek. Dejanskih prihodkov l. 1884 bilo je 134.854 gld. 29½ kr., pričetnih ostankov pa 2.337 gld. 67½ kr., torej skupaj 137.210 gld. 97 kr. Vseh stroškov pa je bilo 131.129 gld. 82 kr., torej je bil konečni denarni ostanek v gotovini 6.081 gld. 15 kr. Skupno premoženje iznaša 104.112 gld. 55½ kr. in se je koncem l. 1884 napram računskemu sklepu l. 1883 za 1461 gld. 38 kr. pomnožilo. Proračun se odobri.

Poslanec Luckmann poroča potem o proračunu muzejnega zaklada za leto 1886. Potrebščina iznaša 3332 gld. 70 kr., skupni znesek zaklade pa 271 gld. 12½ kr., tedaj se kaže primanjklaj v znesku 3061 gld. 57½ kr., kateri se ima pokriti kot donesek k režiji deželnega muzeja iz deželnega zaklada. Proračun se odobri.

Poslanec Luckmann poroča v imenu finančnega odseka o računskem zaključku l. 1884. Dohodkov jo bilo 131.854 gl. 38 kr., stroškov pa 144.346 gl. 3 kr., katere svote so se izdale za zgradbo deželnega muzeja Rudolfinum. V primeri dolgov z imovino se kaže koncem l. 1884. čista imovina muzejnega zaklada v znesku 158.255 gld. tedaj se je pomnožila v primeri z imovino koncem l. 1883 v znesku 30.811 gl. 42½ kr. za 127.443 gl. 57½ kr. Proračun se odobri.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. decembra.

V **ogerskem** državnem zboru mislil je poslanec Iranyi staviti neko interpelacijo o balkanskih zadevah. Ker pa vlada misli, da sedaj čas za to interpelacijo ni ugoden, je Iranyi popustil to svojo namero.

Finanije države.

Veliko pozornost je vzbudila poslednja seja „Slavjanskega Blagotvoriteljnega Občestva“ v Peterburgu. V tem društvu je mnogo visocih oseb, mej njimi več generalov, zategadelj imajo sklepi tega društva globok pomen, ker se bolj ali manj strinjajo z nazorom ruske vlade. Najprej se je v seji prebralo carjevo zahvalno pismo ruskim častnikom, da so tako dobro izvežbali in organizovali bolgarsko vojsko. Temu so sledili gromoviti klici: „urà! Živili Bolgari!“ Mej splošnim navdušenjem je izjavil predsednik general Durnovo, da bode Rusija na svojo zastavo zopet zapisala Sanštefanski dogovor, katerega početnik je v naši sredi. (Živio general Ignatijev). Berolinski dogovor, ki je bil uničil Sanštefansko pogodbo, se je sam uničil. Kralja Milana so najhujši sovražniki Slovanov in njih zjedinenja naščuvali, da je z njih denarjem in orožjem začel vojno proti bolgarskim bratom. Carjeve besede napovedujejo novo dobo za Sloane. Pripravljeni smo se zbrati okrog carja in kakor naši predniki leta 1812 žrtvovati denar in življenje. Z velikim navdušenjem dovolili so se znatni doneski za Bolgare.

Nemški cesar bode neki **bolgarskemu** knezu podelil red pour le mérite in potem bode car kneza zopet vsprejel v svojo milost.

Iz diplomatskih krogov dobila je „N. Fr. Pr.“ sledeče poročilo o položaju **Srbije**, ako zopet začne

njegov dramatičen umotvor, kateri je baje posvetil nemškimi kadilcem.

V svojej skromnosti je šel gospod pisatelj tako daleč, da ni hotel svojega prvega umotvora poslušati iz lože, sam je sodeloval pri igri in kakor trdi hudobni svet zbral si je ulogo „nočnega čuvaja, katera mu je po soglasnem izreku vseh zvedencev izvrstno pristajala.

Gospoda „avtorja“ tedaj poznate, gospod urednik. Seznaniti Vas moram še z družim junakom, kateri je mej plesom, po igri se veršecim, občinstvo očaraval s svojim krasnim igranjem. To je naš Burgež, čuden mož, v prostih urah „bürgerlicher Kastanienbrater“ ki ima nasproti rotovža tik mestnega vodnjaka svoj „logement“ Ta čudna postava, to nenavadno kretanje, vse nas spominja na junaka, o katerem je bil Homer pel, da je „ajshistosaner“. Mojster pa je na citrah, to pa to! Vedno svira jedno in isto, včasih bolj polagoma, včasih hitreje in pleše se lahko polka, valček ali mazurka, kar se komu ljubi. Na tej akviziciji moramo nemškimi kadilcem iz srca častitati. Želimo le, da bi nas na svojej bodočej veselici zopet iznenadili s kako novo specijalitetjo!

XXX.

vojno: „Po poročilih iz Belega grada se ne more zanesljivo soditi, kake misli ima srbska vlada, kajti lahko je mogoče, da se vojevite vesti razglašajo le zategadelj, da bi Srbija v mirovnih pogajanjih dobila ugodnejše pogoje. Vlasti so s svojim posredovanjem ustregle Srbiji, ker so mislile, da poslednja iskreno želi miru. Ko bi pa Srbija prestanek vojevanja porabila v to, da se pripravi za nadaljno vojevanje, je gotovo, da z novo vojno ne bi dosegla nikakih pozitivnih koristij, ako bi pa bila poražena, jo tudi nikdo ne bode varoval pred daljšimi posledicami. Tudi združenja Bolgarov bi v Belem gradu ne smeli preveč ovirati, kajti če se ta zadeva za Bolgare ugodno reši, bode knez Aleksander rad kaj prijenjal pri mirovnih pogajanjih.“ Iz te izjave dalo bi se sklepati, da se Srbija nema zanašati na nobeno velevlast, ako se začne vojevanje. Seveda ne moremo prav verjeti, da bi bili diplomati tega mnenja. Saj je tudi v delegacijah Kalnocky na vsa usta zagotavljal, da Avstrija goji jednake simpatije do vseh balkanskih narodnostij in da Srbiji ni ničesar obljubil, a ko je poslednja začela neopravičeno vojno z Bolgari, je naša diplomacija mirno gledala, če tudi so se bili Srbi že približevali bolgarski prestolnici, jedva so pa Bolgari prestopili srbsko mejo, pa je takoj Avstrija z vso energijo zahtevala, da se vojevanje ustavi. — General Horvatić imenovan je poveljnikom Nišavske vojske. Njegov načelnik generalnega štaba bode podpolkovnik Koka Milanović, bivši vojaški attaché na Dunaji. Načelnik generalnega štaba pri kraljevem glavnem poveljništvu je polkovnik Topalović. Polkovnik Petrović ostane še vojni minister. — Grof Khevenhüller odpotoval je na Dunaj, a se hitro zopet vrne v Beograd. Khevenhüller je teh mislij, da je treba hitro skleniti mir mej Bolgarijo in Srbijo, sicer bode vojna stranka v Srbiji vedno bolj priganjala, da se nadaljuje vojevanje. Protidinastični elementi bodo v Srbiji, ako bode sedanji položaj še dalje trajal, vedno bolj se pomnožili in bati se je državljanske vojne. Ako bodo tricarske vlasti odločnejše zahtevale, da se sklene mir, bi se kralj Milan in knez Aleksander ne obotavljala skleniti miru. Grof Khevenhüller priznava popolnem hrabrost kneza Aleksandra. — Mej ogerskimi Srbi navstalo je veliko gibanje. Zbirajo se prostovoljci, da odidejo v Srbijo. To se je že objavilo ogerskemu ministerstvu. Prostovoljce zbira in organizuje v Srbiji znani vodja ustašev iz poslednjih orijentalških bojev, Ljubibratić. Izdal je sledeči oklic: „Na boj, Srbi! Na boj, junaki! K nam, prijatelji Srbov! Kdor ima pogum in dobro voljo, priteci pod zastavo kralja Milana in svete domovine! K zastavi! Bratje! Junaki! Da pokažete svetu da ste vredni sinovi naših slavnih očetov, ki so na prvi klic vojne trombe, življenje zaničevajoč prihiti v boj. Na boj, bratje! Junaki! Bog in njegova pravica sta z nami! Bojujemo se za dragoceno svetinjo, za srbsko domovino. Na skoro svidanje na bojišči, kjer se bode z vami bojeval vaš brat Mihajl Ljubibratić, vojvoda.“

2. t. m. bil je v Plovidvu velik shod meščanov in družih **Vzhodnorumelijcev**. Tega shoda se je udeležil tudi ruski podkonzul Igelström. Poslednji je objavil, da je dobil od ruskega veleposlaništva v Carigradu nalog, da naj priporoča Vzhodnorumelijskemu prebivalstvu, da prijazno vsprejme turške komisarje, ker sicer bi turške čete zasele Vzhodno Rumelijo in Rusija bi tega ne mogla za braniti. Shod je pa zavrgel ta predlog in vsprejel sledečo resolucijo: Turška odposlanca naj ostavita provincijo, ker centralne vlade, katero naš narod priznava, ni tukaj, ampak v Sofiji, ter je večina opolčenja in inteligence na bojišči, ter torej nesmo opravičeni pogajati se. Sicer je pa dežela poslala 60.000 vojakov na bojišče in torej ne moremo vsprejeti takih predlogov po tolicah žrtvah.“ Ta shod, kateri je bil pri bolgarskem metropolitu, je sklenil to resolucijo po deputaciji sedmih članov sporočiti konzulom. Po vsej deželi je narod jako nevoljen, da sta se poslala turška komisarja. Obnovljenje status quo ante zmatra se za smrt naroda. V nasprotju s tem poročilo je neko poročilo iz Carigrada, da so v Plovidvu turške odposlance prijazno vsprejeli. Ako so res Vzhodnorumelijci domov poslali turška odposlanca, tedaj se pač ne ve, kaj se zgodi. Na Vzhodnorumelijski meji pripravljenih je že več tisoč turških vojakov, da se odpošljejo v Vzhodno Rumelijo, katera pa nema prav nič vojakov, da bi se njim ustavili. Ne ve se pa, kaj na to porečeta Anglija in Francija, kateri nesta na konferenci privoliti, da bi turške čete okupirale to deželo. Tako vojno posredovanje je pa tudi proti Berolinskemu dogovoru. Za red v Rumeliji ima skrbeti domača žandarmerija ne pa turška. Generalni guverner ima res pravico poklicati turške vojake na pomoč, toda takega guvernerja ni. Ker je Turčija imenovala Djejub pašo provizoričnim guvernerjem, je Gauril paša zgubil svojo oblast. Djejub paša jo pa še dobil ni, ker ga še neso potrdile vlasti. Zategadelj bode ta okupacija še onim vlastim, ki so za strogo uzdržanje Berolinske pogodbe, napravila preglavice. — Na poslednjo depešo velikega vezirja odgovoril je 1. decembra bolgarski knez. Omenjal je poslednjih dogodkov potem pa zatrjeval, da on ni nikdar mislil uplivati na sklepe vzhodnorumelijskega naroda. Bolgarskih čet ni bil poslal iz tega namena v Vzhodno Rumelijo, pa tudi družih sredstev se ni posluževal, da bi uplival v tej deželi. Izjaviti pa mora, da on nema pravice odločevati o osodi Vzhodne Rumelije

ali o njeni odločitvi. Skrbel je le vedno za ohranjenje reda in miru in zategadelj tudi sedaj svetuje, da se cesarski komisarji odpošljejo v Rumelijo še le, ko bode mir s Srbijo sklenen, drugače on za to ne more prevzeti nobene odgovornosti. Koncem pa izraža nado, da bode veliki vezir že spoznal, da on vestno spolnuje svoje dolžnosti do suverennega dvora.

Od več strani se poroča, da se bode sklical **kongres** v Berlin, da bode reševal balkanske zadeve. Premenil bode nekatere točke berolinskega dogovora, premenil pred vsem vzhodnorumelijski statut in uredil srbsko-bolgarsko mejo.

Ker javno mnenje na **Španjskem** večinoma ni na strani Karlistov in ker se je papež izrekel za kraljico Kristino, Karlisti ne bodo naravnost skušali napraviti kake ustaje. Podpihati pa hočejo republikance k ustaji, da bi tako dobili sami povod za ustajo. Republikanci pa tudi hočejo mirovati, kakor se da posneti iz razgovora Castelarja z dopisnikom nekega francoskega lista. Republiko bodo skušali doseči po zakonitem potu, to je, da dobe večino v cortesih in tako proglasé republiko. Pred vsem bodo pa gledali, da se ohrani mir v deželi in da se kmalu uvede občno volilsko pravico.

Italijanski senat vsprejel je zakon, da se dovoljujejo premije trgovinskih mornarici, da bode v vojni dala svoje ladije državi na razpolaganje.

Iz vseh departementov prihajajo **francoske** vladi dopisi, da naj nikar ne izprazni Tonkinga. Ker je javno mnenje se tako odločno izrazilo proti temu, da bi se izpraznil Tonking, tudi zbornica ne bode tega sklenila. Sicer je pa tudi skoro ves senat proti izpraznenju te dežele.

Volitve na **Angleškem** so vedno ugodnejše za liberalce. Dosedaj je voljenih 263 liberalcev, 213 konservativcev in 54 Parnellovcev. Liberalci imajo tedaj sedaj le štiri glasove manj, kakor konservativci in Parnellovci vkupe.

Dopisi.

Iz **Železnikov** 3. novembra. (Šolstvo.)

Vse v svetlobi bilo je v dan 2. decembra tukajšnje šolsko poslopje. Ugibali smo, kaj ima to pomeniti. Mislili so nekateri, da to velja sv. Frančišku, patronu naše podružnice, katerega god smo obhajali drugi dan, drugi domišljali so si, da je „priromala Marija“ v šolo, — pa nikdo ni videl procesije. A motili smo se vsi. V šoli so zbrani sedeli naši šolski svetniki, da odgovore na poziv okrajnega šolskega sveta (glavarstva), ali bi se dala v našem trgu jednorazrednica razširiti v dvorazrednico. Ni bilo prišlo to vprašanje sedaj prvikrat. A krajni šolski svet ni nikdar razmotroval glavne točke — potrebe razširjenja, stavil si je le otežujoče okoliščine pred oči in iskal razlogov, da se prepreči razširjenje. Znano nam ni, je li sedanji sl. svet spremenil svoje stališče, ker seja in zadeva ta ostala bode tajnost pred tukajšnjim občinstvom. Modro je treba take reči prikrivati, da ljudje „gledajoči ne vidijo“, ne spregledajo in se začno resno poganjati za stvar. Zakaj vse je za razširjenje, — izimši kako petorico. In kako ne bi bilo? Otroci za šolo godnih je 180—200, gotovo preveč za jedno moč, naj bi bila še tako izvrstna. Ušolalo bi se lahko v našo občino nekaj faranov Selških, katerih ne veže šolska postava v domačo šolo zavoljo oddaljenosti. Prišli so naši ljudje do prepričanja, da bosta dva učitelja več storila, nego jeden. Učenci, kateri ostajajo doma, bodo več znali, oni pa, koji pojdejo še dalje se izobraževati, prihranili bodo starišem par stotin. Kako potrebno bi bilo, da bi se deklice v našem trgu vadile v ročnih delih! Neko liko let sem poučevala je ta predmet gđ. Demšarjeva in ne brez uspeha. Žalibog, da ga je letošnje leto obustaviti morala, da se obvaruje lastne škode. V veliko korist, da potrebna bi bila tu posebna učiteljica za ročna dela, kakor jo imajo na pr. v Idriji, da bi ne trebalo ubozemu žensstvu truditi se s pretežavnim kovanjem. A kje in od kod „nervus rerum“?

Potreba razširjenja je torej očitna. A kolike zapreke in težave! Gospodje, ki bi imeli po svojem stanu goreti za šolo, gledajo še vedno skozi črna očala, vidijo v razširjeni šoli popačilnico, ne — učilnico. Zakaj ne dosledno v jednorazrednici, ko je vendar možno pri dveh močeh, da jedna popravi, kar druga ne stori, ne vemo. Kdaj jim bode že mrena odpadla! — Jedina težava, koja nam je premagati, je le zavoljo prostora. Stara šola bode težko zadostovala za dvorazrednico, novo šolsko poslopje staviti bode pa majhnej, nepremožnej občini skoro nemogoče.

Upamo pa radi, da bode sl. deželni šolski svet uvidel potrebo razširjenja, naše starešinstvo pa si znalo ugledati pota, da bomo kmalu uživali dobroto razširjene šole. Fiat!

Dalje v prilogi.

Iz Št. Petra na Notranjskem 2. dec.

[Izv. dop.] Danes imamo prav lep jasen dan, s kakršnimi se letošnja jesen nič kaj obilo ne ponasamo. Oblačno deževno vreme nas pogosto zaganja pod streho tako, da ni čudo, če se večkrat slišijo vprašanja, kaj bo iz tega vremena? Silovita burja, ki sluje kakor kraljica sap, in ki tudi nekako najbolj vzdržuje suho vreme, ni nič kaj kos drugim mokrim vetrovom. Tudi včeraj bi se ne bil nihče mislil, da bo danes tako lep dan, kakor ga je sleharni lovec in nelovec željno pričakoval. Kako to in zakaj, bi znabiti čitatelji vprašali, ko bi ne bili časniki že poprej oznanili, da bo na 2. dan t. m. splošni lov na volke v tukajšnjih gozdih.

Radovedni smo zrlji v ta dan, ter ob enem milovali volkove, ki bodo imeli celo vojsko za petami ter gladni morali bežati morebiti celo v deveto deželo. Kdo bi tudi ne mislil, da bodo krvoločni kosmatini imeli poskok, videč, da gre vse proti njim s puškami, starimi in novimi, večjidel pa s takimi, ki so že več let v kakem dimu visele. Dragi čitatelj, smeh bi te bil nadvladal bodi še tako žalosten ali pa jezen, kakor je nas druge, ki smo gledali volčje lovece, vsake starosti od mladeniča do 70letnega sivčeka, kako so se postavljali s svojimi zarjavelimi puškami, ter zamišljeno gledali od kod jo volk primaha. Kdo bi se ob taki priložnosti tudi ne postavljaj, saj je bil to dan, ki ga ni še Pivška dolina doživela. Vsekdo smel je puško nositi brez vsake pravice, zraven tega pa še z imenitnimi gospodi vred se lova udeležiti. Ali ni to za priprostega človeka pravo veselje?

Govorjenja in smeja se danes tukaj ne manjka. Posebno pa je bil sleharni radoveden, bo li kaka zver pokončana. Kolikor se je do zdaj zvedelo, so volkovi v naši županiji popolnem zdravi ostali, noben lovec jim ni nič žalega storil, le neki dolgo-uhji zajec je bil, kakor se pripoveduje, od kakih 10 strelav pokončan, slednjič so mu dali menda pa še pasji zobje smrt.

Ne smemo govoriti pa samo v šalah, ker je res že skrajni čas, da se roparska žival pokonča še pred debelo zimo. Sme se misliti, če zahaja zdaj v vasi pobirati ovce in pse, kaj bo še le, kadar bo sneg zapadel, takrat bo nevarna tudi ljudem.

Zatorej bilo bi potrebno prositi c. kr. okrajno glavarstvo še za jednega ali dva taka dneva, in sicer v kratkem. Takrat naj bi se tudi županstvo potrudilo in zaukazalo, da mora od vsake hiše jeden na lov; kdor ima puško, naj jo vzame seboj, drugi naj gredo za gonjače.

Če se to stori, potem je upati, da se volkovi uničijo, ali vsaj iz tega kraja preženó. Za današnji lov se ne smemo čuditi, da neso dobili zaželenega plena, saj plitva pamet kaže, da ni bilo mogoče, ker so bili sami strelci, gonjačev pa malo, po nekod celo nič.

Domače stvari.

— (VIII. seji deželnega zbora kranjskega) oglašil je profesor Šuklje svoj samostalni predlog zaradi uravnave spodnje Krke in predlog, da se deželnemu odboru naroči, naj predloži v prihodnjem zasedanju načrt novega volilnega zakona za deželni zbor. Baron Apfalterja interpeluje deželnega predsednika, kdaj se izvrši postava zaradi odveze pravic za duhovnike, cerkve itd. (kolektura)? Deželni predsednik odgovoril je na interpelacijo, da izvršilna naredba (Durchführungsverordnung), ki jo je deželna vlada že izdelala, še ni dobila potrjenja. Potem utemeljuje v daljšem govoru poslanec Klun svoj predlog zaradi prenaredbe volilnega reda za deželni zbor po §§. 13 in 15. Govornik ostro graja postopanje nekaterih političkih oblastev pri sestavi volilnih listin in tudi deželno vlado, da njej podrejenih oblastev ni poučila. Deželni predsednik baron Winkler takoj odgovarja Klunu, da kot instanca druge vrste nema oblastvom ničesar ukazovati. Ako misli poslanec Klun po predloženem predlogu odpraviti vse nejednakosti in nerednosti pri sestavi volilnih listin, se jako moti. Tem potem se to ne bode doseglo. Baron Apfalterja izjavi, da je njegova stranka načeloma proti prenaredbi volilnega reda, ker bi se število volilcev pomnožilo, kar bi bilo deželi v škodo! (To so liberalci!) Ko je še poslanec Hren izjavil, do njega in njegovih somišljenikov glasovanje o izročitvi tega predloga, ni noben „praejudic“, izroči se Klunov predlog upravnemu odseku. Podpornemu društvu slovanskih vseučilišnikov v Gradcu se dovoli 200 gld., juridičnemu podpornemu društvu na Dunaji 50 gl., „Glasbeni Matici“ 500 gl.

in slovenskemu dramatičnemu društvu 1000 gld. podpore.

— (V deželnem zboru Goriškem) stavili so v III. seji dr. A. Gregorčič in tovariši do c. kr. vlade obširno in temeljito interpelacijo o neopravičenih pristojbinah za komisije, katere računi in terja c. kr. mestna odredjena in okrajna sodnija v Gorici.

— (Prof. dr. pl. Zhisman,) letošnji rektor Dunajskega vseučilišča, v to dostojanstvo ne bo slovesno umeščen, ker vseučiliški prostori v to neso še prirejeni.

— (Rodoljubi v Aleksandriji) spomnili so se slovenskega otroškega vrta in dekliške šole v Gorici ter poslali 20 gld., da se razdelijo mej omenjena zavoda.

— (Za „ranjene Bolgare in Srbe“) poslali so nam gg. J. Auer v Ljubljani 2 gld.; prof. M. Pleteršnik 2 gld.; prof. Fr. Šuklje 2 gld.

— (Umrl) je včeraj popoldne ob pol 5 uri g. Edvard Polak, častni kanonik, dekan, konzistorijalni svetnik, zlatomašnik, vitez Fran Josipovega reda itd. v Leskovci pri Krškem, odličen kot narodnjak in kot duhovnik. Pogreb bode v ponedeljek 7. decembra dopoldne. — Blag mu bodi spomin!

— (Razdeljevanje zimskih oblačil.) V torek dne 8. decembra ob 11. uri dopoldne v čitalniški dvorani v Ljubljani se bodo delila popolna zimska oblačila 80 revnim učencem in učenkam Odbor gospa preuljudno vabi k tej delitvi vse dobrotnike in dobrotnice.

— (Nezgoda.) Danes po noči okolu 10. ure sta med Borovnico in Logatcem vozeča tovorna vlaka št. 120 in 182 vkupej trčila. Poškodovanih je okolu 8 voz in jedna lokomotiva. Izmej osebja nihče poškodovan.

— (Novi obrtni nadzorniki.) Ker se je uvidelo, da je število sedanjih obrtnih nadzornikov premajhno, zato namerava, tako smo pozvedeli, trgovsko ministerstvo postaviti nekoliko novih nadzornikov. Najbrže jih bode še troje, in to za obrtne okraje na Českem. Utegnejo se za to obrati državni in deželni poslanci, ki so pokazali, da razumejo obrtna vprašanja. Imenovani bodo morebiti še to leto.

— (Pravniško.) Pravosodnje ministerstvo je obavestila sodnja oblastva, da s 1. dnem januarjem 1886 pričnši ni več dolžnost, posebna poročila sestavljati o prikaznih v malostni in opominovni pravdi, ker obe pravdi ste že dokaj dolgo v rabi in ni več pričakovati novih izkustev gleda na ti pravdi. — S tem je izrečeno, da novi postavi, tako tudi načela, na katerih sta osnovani, so prikladna praktičnemu pravnemu življenju.

— (Iz Kamniške okolice Novomeščanom.) Bogu hvala, rešeni smo sitne mōre in pomagano je Vam, kajti zdravnik je poslan k Vam, da Vas reši političnih boleznij in muh! Njegov načelnik žaljuje po njem, dal mu je pisano pohvalo, da ni bil rabiti samo službeno nego tudi izvan službeno, da je bil v svojem poslovanju energičen, kakor treba s tukajšnjim narodom; (ali je imel pri raznih prilikah tudi revolver na mizi, ni povedano), da je bil pokoren sluga itd. in da naj ga Vsemogočni spremlja po njegovih potih. To mu tudi mi želimo in omenimo Vam, da ste ga ravno o pravem času dobili: Vašemu doktorju ne bode treba več samemu preobračati kozolcev po svojem listu, dobil je tovariša. Govoril bode sam javno in tajno, Vi pa molčite, držite ga in ne izpuščajte ga!

— (Novo izvoljeni odbor „Slov. pev.skega društva“) se je bil sledeče sestavil: Gosp. Miha Lešnik, c. kr. davkarski pristav predsednik, gosp. Dr. Fran Gross, podpredsednik, gosp. Janez Strgar, blagajnik, gosp. Tomaž Romih, arhivar in gosp. Tone Porekar, tajnik (vsi v Ptuj). Namestnika teh sta: gg. Pater Bonaventura Čiček in Fran Suhar. Vnanji odborniki so: gosp. Freuensfeld Jože v Ljutomeru, gosp. dr. Kapus Fran v Celji, gosp. Majcen Gabriel v Mariboru, gosp. Moric Mirko na Bizeljskem (namest.), gosp. Andrej Perc v Celji (namest.) in gosp. Valenta Vojteh v Ljubljani. V zadnji seji sta se za sedaj za II. vel. pevski zbor izvolili sledeči pesni. 1. Ave Marija, iz operete „Gorenjski slavček“, mešan zbor s spremljevanjem orkestra. 2. Kdo je mar? Vgl. D. Benj. Ipavec za možki zbor s samospevi in spremljevanjem orkestra, ki se bodeta v kratkem tiskani razposlali. Č. gg. udje in poverjeniki so prošeni, da

začno s pošiljanjem letnine, posebno tiste, ki je še zaostala.

Načelnik.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji priredi dr. Francetu Preširnu v spomin, dne 9. decembra 1884, slavnost. Vspored: A. 1. Pozdrav predsednika. 2. Gj. Eisenhut: Ustaj rode! zbor. 3. Slavnostni govor, govori g. dr. phil. Mat. Murko. 4. Meyerbeer: Kavatina iz „Roberta djavla“ svira tamburaški zbor. 5. F. S. Vilhar: Naša zvezda, zbor s tenor solom; solo poje g. stud. tech. Bučar. 6. Svira na klavir gospica * * * 7. Dr. B. Ipavec: Kam? zbor z bariton solom; solo poje g. drd. phil. J. Floršič. 8. A. Nedved: Njega ni, četverospjev, pojo gg. Bučar, Böhm, Cvirn, Košenina. 9. a) J. Žak: „Vlkny“, mazurka, b) D. Jenko: Naprej! svira tamburaški zbor. 10. Venec slovenskih narodnih pesnij, zbor s četverospjevom. B. Zabavni del. Pevovodstvo vsprejel je iz posebne prijaznosti gosp. Ján Jirik. Pri kocertu sodelujejo pevci in tamburaši hrvatskega akad. društva „Zvonimira“. Začetek ob 8. uri zvečer. Lokal: dvorana „zur Stadt Wien“ VIII., Lange-gasse 15. Odbor.

— („Ljudske knjižnice“) izšla sta hkratu dva snopiča. V 21. snopiču je nadaljevanje in konec povesti „Beneška svatba“. V 22. snopiču pa je izvirna pripovedna pesem v XX. spevih Petrovska Mati božja. Zložil J. Frankolski in 84 kratkočasnic, katere je nabral in spisal Štefan Kovačič, nadučitelj. — „Ljudska knjižica“ izhaja dvakrat na mesec in velja za celo leto 1.70 kr., za pol leta 90 kr., za četrt leta 48 kr. Posamični snopiči po 6 kr., po pošti po 8 kr.

— (Selo Grahovo) pri Reki zadela je, kakar smo že poročali, velika nesreča. V sredo zvečer ob 8 uri začela se je zemlja gibati in na potih in hišah pokazale so se razpoke. Prestrašeni prebivalci bežali so iz hiš in odnesli seboj, kar so mogli in v prvem strahu zgrabili. O polnoči navstala je prava nevarnost. Čulo se je grozno bobnenje zemlje, ropot podirajočih se hiš in vzdihni nesrečnih prebivalcev. Vender se vse ni takoj izvršilo, ampak polagoma in v četrtek zjutraj še ni bilo pogrezanje zemlje in zrušenje hiš pri kraji. Poklicali so pijonirje, vojakpe pešce in ognjegasce na pomoč, pa neso mogli pomagati, ker se je zemlja vedno še udiral. Od 21 hiš bili sta v četrtek samo še dve ostali. Vedno se še čuje pokanje, zidovje se podira in vsa zemlja leze proti vodi. Tehniki trde, da je Grahovo zgubljeno in da, če zopet začne dež, se bode zemlja splazila v Rečino in zastavila vso strugo, da utegne nastati povodenj. Gibanje zemlje razprostira se na široko, tudi hrvatsko selo Valiči je v nevarnosti. Žalost in beda nesrečnih prebivalcev je velika.

— (Samomor.) V noči od 3—4. t. m. se je v Brestji pri Ptuj kmet J. Kuhar, ker je slabo gospodaril, večjidel pil in sploh bil zanikern človek, na slivi pri svojem domu obesil, kamor si je lestvico pristavil in še s svetilnico posvetil. Zapustil je ženo s 5 otroci.

— (Razpisana) je učiteljska služba na jednorazrednici v Ljubnem na Gorenjskem. Plača 400 gld. in stanovanje. Prošnje do 24. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gradec 4. decembra. V današnji seji deželnega zbora naznanil je poslanec Raič interpelacijo zaradi učiteljskega pripravništva v Meriboru.

Dunaj 5. decembra. Premeščeni sodniki: Bric iz Vipave v Radovljico, Khein iz Soštanja v Laški trg, pristavi: Brumen iz Metlike v Ilirsko Bistrico, Rotšedl iz Smarija v Maribor. Imenovani sodniki: Nosan za Vipavo, dr. Zhuber za Soštanj, Wenger za št. Lenart, Langerholz za Ptuj. Prestavljeni pristavi: Benedikt iz Rudolfovega v Celje. Deu v Slovensko Bistrico, dr. Kövess na Vransko. Imenovani pristavi: Rotner za Ribnico, Gazzarolli za Metliko, Doksat za Šmarje, Auditor za Vransko.

Pariz 4. decembra. V Algeriji bil je pretežno noč potres. V Maskari, Blidi in Medei bili so hudi suuki. Več hiš se je zrušilo. Vas Msila je uničena. Dosedaj našli so 32 mrtvih in 12 ranjenih. Več Evropecev je mej podsutimi.

London 4. decembra. „Standard“ poroča iz Mandalaya v 30. dan novembra: Bir-manski roparji, takozvani Daccits, napali so angleške čete in oropali mesto. Veliko vojakov je ubitih in ranjenih.

SLOVAN

prinaša v 23. števil. 1. Janez Solnce. Zgodovinska novela. Spisal dr. Ivan Tavčar. (Dalje.) Dve zvezdi. Spisal S. Gregorčič. Iz sazavskih letopisov. Zgodovinski roman, Češki spisal Václav Beneš Třebitzký, poslovenil —l—r. (Dalje.) Dr. Josip Kranjec. (Dalje.) Dva lista iz knjige jugoslovanske. 1550—1584. 1835—1848. Spisal Andrej Fekonja. (Konec.) Hrvaški spomini. Spisal J. Trdina. (Dalje.) O doleajski volitvi. —r. Vasil V. Vereščagin in druga razstava njegovih slik na Dunaji. Piše Danilo. Naše slike. Srbskobolgarska vojska. Pogled po slovanskem svetu. Slovenske dežele. „Slovan“ velja za vse leto 4 gld. 60 kr. za polu leta 2. gld. 30 kr. in za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Razširjeno zdravilo. Množeca se naročila na Moll-ovo „Francosko žganje“ dokazujejo o uspešnej uporabi tega sredstva proti protinu, trganju in vsem boleznim vsled prehlada. Steklenica 80 kr. Po poštenu povzetju ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerij-skih prodajalnicah na deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 10 (11—8)

Poslano.

Bolezni vsake vrste, zlasti **bolezni živcev, padico, bolečine v želodci, nervozno šumenje po ušesih, trganje po ušesih, slab posluh, glavobolje, migreno, bleccio in mrtvico** ozdravlja po racionalnej zanesljivi metodi. Pri bolnih na pljučah in nadušljivih dosežemo v štirih tednih čudovite uspehe. Prosimo obširno poročilo poslati nam s pridejano marko za odgovor.

Privatna klinika „Freisal“
v Solnogradu. (Avstr.)

(708)

Št. 4. (Par.) Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pred. 305.

V nedeljo 6. decembra 1885.

V spomin rojstnemu dnevu Franca Preširna.

Star korporal.

Igrokaz iz časov francoskih vojsk s petjem in melodramom v 5 dejanjih, po nemškem Reinhard-ovem izvorniku predelal A. L. Bistriški. Godbo za melodram zložil Iv. pl. Zajc, k petju Anton Stöckl.

OSOBE:

Ivan Palmotič, general	—	—	—	gospod Čutnik.
Thalburg, vojni oskrbnik	—	—	—	gospod Slobodin.
Šimen Anton, korporal	—	—	—	gospod Kocelj.
Pipan, dragonec	—	—	—	gospod Sturm.
Širok, novinec	—	—	—	gospod Cvetko.
Adjutant	—	—	—	gospod Perdan.
Kurir	—	—	—	gospod K. Šrej.
Peter Sovà	—	—	—	gospod Sršen.
Ludevik, Šimnov sin	—	—	—	gospod Danilo.
Amalija Novelli	—	—	—	gospodična Vrtnikova.
Marija	—	—	—	gospod. G. Nigrinova.
Miha, mlad kmet	—	—	—	gospod Bonač.
Lizika, kmetško dekle	—	—	—	gospodična Zvonarjeva.
Katarina, Šimnova žena, markitanka	—	—	—	gospodična Lavoslava.
Dr. Milič, notar	—	—	—	gospod Perdan.
Ema, otrok	—	—	—	ml. Sršen.
Rebolj, kmet	—	—	—	gospod Vekoslav.
Grabež, sodnijski sluga	—	—	—	gospod Volk.
Miha, slugi	—	—	—	gospod Cvetko.
Štefan, slugi	—	—	—	gospod Dit.

Vojaki. Kmetje. Kmetice. — Godi se: I. akt na Laškem, drugi štirje 16 let pozneje na Kranjskem.

Ustopnina: Parter in lože 40 kr. — Fauteuil v parterji 70 kr. — Sedež v parterji 60 kr. — Sedež na galeriji 40 kr. Garnizijski in dijaški bižet 30 kr. — Galerija 20 kr. Sedeži se dobivajo v nedeljo od 11. do 12. ure dopoldne in od pol 7. ure naprej pri gledališki kasi.

Kasa se odpre ob 1/2 7. uri. Začetek ob 7. uri zvečer.

Tržne cene v Ljubljani

dné 5. decembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6.00	Špeh povojen, kgr.	— 64
Rež,	5.04	Surovo maslo,	— 84
Ječmen,	4.39	Jajce, jedno	— 2
Oves,	3.09	Mleko, liter	— 8
Ajda,	3.90	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso,	5.04	Telečje	— 56
Koruza,	4.87	Svinjsko	— 50
Krompir,	2.86	Koštrunovo	— 35
Leča,	8	Pišanec	— 45
Grah,	8	Golob	— 17
Fazol,	8.50	Seno, 100 kilo	— 2.05
Maslo,	— 90	Slama,	— 2.05
Mast,	— 80	Drva trda, 4 metr.	7.60
Špeh frišen,	— 52	„ mehka, „ „	5.50

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. dec.	7. zjutraj	743.6 mm.	— 4.0° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	740.24 mm.	1.8° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	739.02 mm.	2.0° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura — 0.1°, za 1.0° pod normalom.

Dunajska borza

dné 5. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 15	kr.
Srebrna renta	82	65
Zlata renta	108	75
5% marcna renta	99	90
Akcije narodne banke	873	—
Kreditne akcije	286	—
London	125	70
Srebro.	—	—
Napol.	9	98 1/2
C. kr. cekini	5	97
Nemške marke	61	80
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	127
Državne srečke iz l. 1864	100 gld	169
Ogrska zlata renta 4%	97	90
„ papirna renta 5%	89	90
5% štajerske zemljišč odvez oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	118
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	20
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50
Kreditne srečke	100 gld.	179
Rudolfove srečke	10	18
		25

Svojo graščino

Lukovec (Smrek),

obstoječo iz hiše z vrtom, senožetij, njiv, pašnikov in lepih gojzdov, prodam skupaj ali pa na drobno. Kdor želi kaj kupiti, oglasi naj se pri meni in sicer:

v Podsmreki dne 10. decembra,
na Lukovci dne 11. decembra 1885
od 9. ure dopoldne.
(724—1) Luka Tavčar.

A. RAUNICHER-jeva zaloga čevljarskega blaga,

Židovske ulice št. 6,

priporoča častitemu občinstvu svoje lastnoročne izdelke čevljarskega blaga za gospode, gospe in otroke v najlepših izdelkih in po najnižjih cenah. — Dalje opozarja imenovana firma na svojo bogato zalogo (603—15)

čevljev za dečke in deklice,

ki se izjemoma po jako znižani ceni razprodajejo.

Cesarsko, marcno in Bock-pivo

iz pivovarne

bratov Koslerjev

(6—47)

priporoča

v zabojih po 25 in 50 steklenic

A. MAYER-jeva

trgovina s pivom v steklenicah v Ljubljani.

Nič več odlašati.

Svetovno znane žebrake, katere sem na nekej dražbi kupil za polovico prave vrednosti in so jih vsled objave že mnogo pokupili z vseh delov sveta, prodajam, dokler jih je kaj po

samo gld. 150

jako dolge, zelo debele in široke
neraztrgljive
žebrake

z barvastimi krajeji, debele kakor deska; 190 cm. dolge, 130 cm. široke z različnimi krajeji, jako debele, zares neraztrgljive, la. baže po gold. 1.75, najboljša baže jako fine pa po gld. 1.95.

Nadalje je še v zalogi:

500 dvanajstoric rumenih kosmatih fijakarskih plahit

z raznimi barvastimi progami in krajeji, kompletnih, jako finih, samo po gld. 2.60. Posebno priporočevati izvoščekom. Nadalje imam za razprodajo:

400 posteljnih odev

iz najfinejše burett svile v veličastnih barvah, rude-čih, modrih, rumenih, zelenih, pomerančastih, progastih, dosti dolgih za vsako posteljo po gld. 3.75, dvojica samo gld. 7.—

Na stotine zaloga in opetovanih naročil od od merodajnih oseb, izmed katerih sem že nekatere objavil, so v moji pisarni vsakateremu na blagovolen ogled in mislim nekatere tako zahvalna pisma in opetovane naročbe, došle poslednji čas, kmalu objaviti. Vsa obla, ki ne uja, vzame se brez ugovora nazaj. (639—6)

Naslov: Webwaren-Manufactur

J. H. Rabinovicz

Wien, III. Bez., Hintere Zollamtsstrasse Nr. 9.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Mi. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljujoč se za mnogostransko zaupanje mojim častitim kupovalcem in naročevalcem izmed mestjanstva in velečastite duhovščine, si usojam naznanjati, da imam za

jesensko in zimsko sezono

v zalogi najboljša angleško, francosko in moravsko blago in se priporočam tedaj velečastitemu p. n. občinstvu za narejanje oblek po najmodernejšem kroji z zagotovilom jako realne in kolikor mogoče cene postrežbe. (509—13)

Z velespoštovanjem

F. CASSERMANN,

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 6, v Pauschin-ovej hiši.

Nizozemsko-ameriško parniško društvo.

Koncesijonirano od c. kr. avstrijske vlade.

DIREKTNA vožnja vsak teden s poštним parnikom I. razreda.

ROTTERDAM-NEW-YORK AMSTERDAM-NEW-YORK

Odhod v soboto. Najhitrejša vožnja. Najnižje cene. Izvrstna hrana.

I, II in III. razred z vsjo potrebno opravo na ladji.

Kaj več o prevažanju oseb in blaga pove rav-nateljstvo v Rotterdamu in njega generalni agent J. G. WEISZ, spediter, I., Augustengasse, Dunaj. (716—1)

Za mašenje otlah zob

ni boljšega in uplivnejšega sredstva, kakor

zobna plomba

c. kr. dvor. zdravnika za zobe dr. J. G. POPP-a

na Dunaji, mesto, Bognergasse št. 2,

katere vsakdo sam prav lahko in brez bolečin dne v otlah zob, ki se potem trdno sprime z ostanki zoba in dlesnom ter varuje zob proti daljšemu razrušenju.

Skozi 40 let poskušena

c. kr. izklj. priv. prva ameriško in angleško patentovana

anatherin zobna in ustna voda

dr. J. G. POPP-a,

c. kr. dvornega zdravnika za zobe, na Dunaji, I.

Ta odlični izdelek se je v 40. letih svojega obstanka razširil in veljavo pridobil tudi izven Evrope. Njega poraba se je za posebno dobro pokazala proti zobobolju vsake vrste, proti vsem boleznim mehkih ustnih delov, majajočim se zobem, lahko krvavečemu bolnemu dlesnu, bramorici in skorbutu. Raztaplja slez, s čemer ovira narejanje zobnega kamna, upliva osvežujoče in boljša okus v ustih ter korenito odpravi zopni duh, ki navstaja po umetnih ali otlah zobeh, po jedeh ali kadenji tobaka. Olajšuje zobenje pri majhnih otrocih in je dobro varstveno sredstvo proti difteritidi, neobhodno potrebno pri rabi mineralnih vod. Velika steklenica velja 1 gld. 40 kr., srednja 1 gld. in majhna 50 kr.

Dr. Popp-a vegetab. zobni prašek

nareja zobe blesteče bele, ne da bi jih kaj poškodoval. — V škatljicah po 63 kr.

Dr. Popp-a anatherin zobna pasta

v steklenicah za čiščenje in ohaenjenje zob, odpravi zopni duh in zobni kamen. Cena steklenici 1 gld. 22 kr.

Dr. Popp-a arom. zobna pasta.

Blesteči beli zobje po kratkej porabi. Zobe (prirodne in umetne) varuje in odstranja zobne bolečine. Cena kosu 35 kr. (325—3)

Dr. Popp-a aromatično milo iz zelišč,

kemično analizovano in od mnogih medicinskih in zdravniških celebritet evropskih kot najrednejše in za kožo najboljšo pripoznano. Lišaje, spuščaje, pege, mozuljce, grinte, ogrce, luskinde na glavi in na bradi, hraste, kožne bolezni in nečistosti sploh hitro in gotovo odpravi. Cena kosu 30 kr.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschtz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Ed. Mahr, P. Lassnik, bratje Krisper; v Postojini: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Böhmches, lekar; v Idriji: J. Wario, lekar; v Kranji: K. Šavnik, lekar; v Skofjeji Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: J. Bergman, D. Rižoli, lekarja; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Crnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar

P. n. občinstvo se prosi zahtevati izrečno c. kr. dvornega zdravnika za zobe Popp-a preparate in vzeti samo take, ki imajo svojo varstveno znamko. Več ponarejalcev in prodajalcev na Dunaji in in spruku bilo je nedavno obsojenih k občutnim kaznim.

